

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirté-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

83. szám.

Brassó, Csütörtök, július 22-én.

II. évfolyam 1886.

Iparmozgalmak.

A t. olvasó emlékezni fog, hogy a „Brassói kereskedelmi és iparegylet” (alelnöke: Könyes János, titkára: Szerényi József) felhívást tett közzé az iparosokhoz, melyben piac szerzése céljából mintákat kér tőlük; emlékezni fog, hogy ez egyet felhívást intézett valamennyi hazai törvényhatóságához, melyben minták beküldése mellett felkéri azokat, posztoszükségleteiket Brassóból fedezni. De mentek felhívások és minták az ország minden részébe, — csak hogy mielőbb sikerüljön legalább egyik iparágunknak, a textil-iparnak segítséget szerezni.

Háromszékmegye főispánja már előbb felelt, hogy készséggel fog odahatni, hogy a megyei és városi szükségletek Brassóból is fedeztessenek.

Ujabb azonban máshonnan is érkeztek megkeresések és feleletek az együlethez. Kiemelendők ezek közül Hajdumegye alispánjának átirata, a ki beküldvén az ott használatban lévő mintákat, felhívja az együletet, tegyen azokra nézve ajánlatot s ő azonnal intézkedni fog, hogy nemcsak a megye, de az összes rendezett tanácsú városok szükségletei is Brassóból fedeztessenek.

Fogarasmegye főispánja, ki már több ízben adta tanujelét nagyrabecsült jóindulatának, újabb átiratában arról értesíti az együletet, hogy a fogarasmegyei gazdasági egylet rendkívüli közgyűlésében általános elismeréssel fogadta a mintákat. Ő méltósága, hogy nagyobb tevékenységet fejthessen ki, még több mintát is kér, melyek alapján a megyei és ménesuradalmi szükségletek is innen fedezhetők legyenek.

Hunyadmegye főispánja értesíti az együletet, hogy az alispán utján intézkedett már, miszerint a megye s városok szükségletei Brassóból szereztessenek be.

A miskolci kereskedelmi és iparkamara elnöke, Radvány István ur 239 méter posztóra küld mintákat.

Mindezen lelkes urakat megkereste az egyület pártfogásukért — s ime, a pártfogás nem marad el.

Ügyünkért mindenütt a legmelegebb érdeklődést keltettük fel. Országszerte a legegészségesebb mozgalom indult meg az iránt, hogy a hazai s különösen az erdélyi s itt is első

sorban a brassói ipar támogattassék. Ez érdeklődésnek szép jeét adta a pécsi kereskedelmi és iparkamara, midőn be sem várva a megkeresést, önként ajánlkozik a brassói ipar felkarolására; midőn ez egylettől mintákat kér, hogy azok terjesztése érdekében a lehető legnagyobb propagandát csinálja.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara hazafias átirata, melylyel a kereskedelmi és iparegyletet megkereste, arra indította az együletet, hogy megkeresse az összes hazai kereskedelmi és iparkamarákat, beküldjön nekik mintákat, ez uton is megkísértvén a komolyan veszélyeztetett brassói ipar lábára állítását. Hogy a kívánt minták el is küldettek, azt mondani felesleges.

A hazai szükségletek s a hazai fogyasztás oly tetemes, hogy az esetben, ha ez csak itthon fedeztetnék s különösen Erdélyből, örömmel emlékezhetnének vissza erdélyi iparosaink a romániai vámháborúra.

A kereskedelmi és iparegylet örömmel értesült az írók és művészek társaságában megindult üdvös mozgalomról. S hogy ez ne csak papíron maradjon, azonnal gyönyörű posztó-mintákat küldött a társaság igazgatóságának, megkeresvén azt, hogy ezek alapján eszközöljön ki a tagoknál megrendeléseket.

A vizaknai sóbányahivatal már is megígérte, hogy kötéláru-szükségleteit jövőben Brassóból fogja fedezni. S arra szükség is volna, hogy a kötélverők érdekében is történjék valami, mert ez idő szerint 588 személy áll — csak a kötélverők közül — kenyér nélkül. Egy romániai kereskedő napok óta itt van Brassóban, hogy tíz kötélverőt vigyen magával. Kapott már nyolcz családot s most keresi a másikat kettőt. Talán már megkapta azokat is, mikor e sorok napvilágot látnak. Nehezen tudta összeszedni, mert mindenki nehezen határozza el magát a kivándorlásra s mert minden erőnkől odatörekedünk, hogy iparosainkat itthon tartsuk, hogy megmentjük őket a pusztulástól.

Segítség jönni fog, jönnie kell. Ne csüggedjenek el iparosaink. Küzdjenek meg a veszélylyel, bármely nélkülözések árán is. Merítsenek erőt ama tudatból, hogy nincs ma hazánkban egyetlen hazafias faktora sem, mely megmentésükön nem fáradozna.

Igaz, hogy a gyomor nem ismer türelmet, igaz, hogy az inség közöttük nagy; de e te-

kintetben már ujabb, e hó 20-án ismét felterjesztést tett a kereskedelmi és iparegylet a kormányhoz, hogy a mig munkát adhatna, adjon kenyeret. Csizmadiák, tulipántos láda készítő, kötélverők kalaposok és kádárok azok, kiknek legsürgősebb a segély s kiknek legnehezebb azt megszerezni. A mit a helyi társadalom néhány fillérrel összerakott, az már elfogyott. Ujabb áldozatot kérni nem lehet, mert nincs már miből adni. Tehát nem marad más hátra, mint e tekintetben is a kormány tapasztalt jóindulatát igénybe venni. Ezt megtette a kereskedelmi és iparegylet ujabb is.

Kétségtelen, hogy illetékes helyen lesz is eredménye, mert a kormánytól a jóakaratot elvitatni — egyenlő volna a tények meghamisításával.

A császártalálkozás. Kálnoky gróf és Bismarck herczeg találkozása bécsi hírek szerint össze fog esni Ferencz József császár és király s I. Vilmos császár találkozásánál. A találkozás színhelye ujabb hírek szerint Gastein lesz, augusztus első napjaiban.

Trefort Ágoston vallás- és közoktatásügyi miniszter hosszabb külföldi utra indult. Mindenekelőtt Salzburgban, Münchenben és Párisban fog néhány napig időzni; a következő heteket pedig Angliában szándékozik tölteni. A miniszter távolléte alatt a vallás- és közoktatásügyi minisztérium vezetésével Berzeviczi Albert államtitkár van megbízva, ki a miniszter visszakerkezéséig nem minden hétköznapon, hanem csak szerdán és szombafon 12—2 óra között fogad.

Oroszország háborúra készül. Az ujvidéki „Zasztava” pétervári levelezője szerint Oroszország nagyban készülődik egy eshetőleges háborúra, nem törődve azzal, ha Európa feléje kiáltna is, hogy azzal a berlini traktátum sértetik. A berlini szerződést a bolgárok már megszegték. Oroszország is megteheti ugyanazt. A kinek nem tetszik, hát tegyen róla, ha ugyan van bátorsága! Oroszország szent missziója teljesítése felé közeledik!

Az angol kormányválság. A „Daily News” értesülése szerint a Gladstone által szombatán adott lakomán, melyen a kabinet tagjai vettek részt, elhatározott, hogy a kormány azonnal lépjen vissza, a parlament összeülését bevárása nélkül. — Granville visszavonul a magánéletbe és Roseberry lesz a felsőházban a szabadelvűek vezére. A konzervatívok Harrington és barátait arra akarják bírni, hogy lépjen be az új kabinetbe.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Hullott levelek.

II.

Futó felhők kovályognak a légben s úzik egymást örült, gyors futással. Végig sikamlanak a kiálló sziklacsucokon, beharmatozzák a fenyőfa levelét s kergetik egymást egyre tovább... tovább...

A mint nézem sebes futásukat, vágy éled bennem felők szállani, szikla- oromról szikla- oromra. Igen! Szeretnék velők repülni fel a magasba, hova a csilló szívesebb is megtisztulva száll, hol a nap ragyogó sugarát a földi szenny még nem halványítja el; a hol mélyebb a lég s magasztosabb a szellő sóhaja! Szeretnék örökre fenn a hegytetőn élni, melynek büszke ormáról visszapattan a száguldó szélvész s megszágye-
nülve száll a földre le, hol dühösen tépi szét a roz-
sant viskócska kopott fedelét. Van valami lélekemelő tudatban, hogy a többi emberek csalo örömmel s hazug mosolyukkal messze alattunk vannak, láthatatlan távolban; s lelkünket, mintha csak megtisztult volna minden földi gyarlóságtól, egy tisztább érzés búv-
ereje vonja fel a csillagok hona felé.

A hegytetőn a természet nem nagyszerű már, hanem fejséges!

A felhők egyre tovább úzik egymást. Hány embernek végezte az, hogy egész életén át küzd szelja

eléréseért s mintha csak a futó felhőkkel közös sorsra lenne kárhoztatva, nem éri azt el sohasem. Néha már közel érzi magát az ember célja eléréséhez, hiszen úgy tetszik neki, hogy a boldog révpárttól, melyet épen olyan szépnak talál, mint azt titkolt ábrándjaiban kiszínezte, — alig egy lépés választja el s épen akkor midőn már ily közel van hozzá, mint a felhőt a szélvész, valami titkos erő véghetetlen, elérhetetlen távolba ragadja el előle a lépcsőt, melyen át célt érhetett volna. —

Soknak lelkébe lángot vetett a génusz hatalma s ez eszmék, érzések és gondolatok, mik ott születnek az ihletett lélek szülőttei; érzi magában, hogy több annyi másnál, hogy érzelmei tisztábbak és öntudatosabbak, hogy magas röptű gondolatainak fenkölt szárnyalását a többi emberek halandó eszükkel követni nem képesek. Egy ily lélekben, — épen önbecsének tudatánál fogva, megszületik a vágy, hogy nevét a hir szellője vigye el messzire, hogy ismerjék, bámulják és csodálják lánglelkének termékeit. Aztán úzi ezt a futó felhőt s ábrándjait, vágyait csak ennek szenteli. Hoz-e a hir virágot számára, fonnak-e majd homlokára cserkoszorút? Ki tudná azt megmondani! — A legtöbb nagy szellemet százada sohasem érte meg s csak halála után dicsóiti nagyságát egy ujabb nemzedék.

Egy másik meglát egy ifjú lánykát. Épen olyat, minő a költők szoktak festeni, szőke hajjal, kek szemekkel.

A lány gazdag, az ifjú keserves fáradtság utján szerzi kenyerét. Előbb nem meri megvalani magának, eltitkolja, igyekszik azzal nyugtatni meg a tiltó ést, hogy csak fantasztikus ábránd, hogy nem szerelem az, mi a leányhoz köti. De vajjon megcsalhatja-e az ember saját szívét? — Egy iddig küzd e szenvedély ellen és aztán — csak ennek él. Ezt a felhőt fogja úzni, — talán, egy egész életen át!

... Ismertem egy öreg zenetanitót. Kótairással tengette életét, pedig azt mondták róla, hogy nagy művész. Soha se játszott. Elmult egy-két év és én sohasem hallottam játszani.

Zimankós őszi délután volt. A nap alig mutatta magát a láthatáron s hűvös alkonyat szállott a tájra le.

Kabátomba burkolózva siettem hazafelé. Utam a zenetanító lakása felé vezetett.

Felmentem hozzá.

Kopogtattam ajtaján. — Semmi válasz. Beléptem.

Az ablak párkányára támaszkodva találtam az

öreg tanitót, a mint mereven nézett ki az ablakon.

Nem vette észre jöttömet.

Köhintettem egyet.

— Ah ön az: szólt ideges hangon, felocsudva merengéseiből.

— Igen, — szepegttem.

Megint elgondolkodott és én már távozni készül-

tem, látva, hogy alkalmatlan időt vártam a látoga-

Román lapszemle.

A kék-veres-sárga lobogó védelmére csinált vezércikkek elérkeztek a Nro. 5-ig. Nem hiába mondtuk, hogy Brassóban a Nro. 1—5 járja. Láttuk az 1—3 numerusokat; lássuk most a Nro. 4. és 5-öt, vagy mint a „Gazeta” nevezi: a finalét. A Nro. 4. egy csomó személyeskedés után oda lyukad ki, hogy ha Tisza miniszterelnök 10 évig türte Erdély régi színeit, — azaz hogy Románia mostani színeit, — tehát türje tovább is, mert még a bírák sincsenek tisztában a miniszteri rendelettel; egy helyen csak a lobogót értik, mások már a derek-kötöket, sőt mások még a bocskor kötöket is értik s ezzel nem nagyon emelik a nép előtt a kormány tekintélyét. A cikk oda lyukad ki, hogy az erdélyi színek hordását törvény nélkül nem lehet eltüntetni, előbb hozni kell ezt a törvényezikket, mert az 1848. évi XXI. t.-cikk Erdélyre nem terjed ki. — Lám, lám!

Annál körmöntontabb még a Nro. 5, azaz: a finalé. „A kék-veres-sárga lobogó, illetőleg színek hordása — úgy mond — nem azt jelenti, hogy ők államot akarnának az államban s hogy az állam egysege ellen történék, s hogy azokkal a magyarok ellen ellenséges érzületet akarnának tanusítani. Az ilyen rágalmat megdönti a román nép törvényszerű magatartása.” — Lám, milyen pompás köpenyeg az írástudóknak azaz oh nép.

De hát mégis mire valók azok a romániai színek? Ez már aztán még csak az argumentum. Halljuk csak. „Mikor a román felékesíti magát nálunk Románia színeivel s oda áll Románia lobogójával a magyar állam lobogója mellé: akkor tudja és ha nem tudja, tehát tanulja meg az a magyar ember, hogy az a romániai vagy régi erdélyi lobogó, az a derekkötő, kokárda, pántlika és bocskorszij, mind azt jelentik, hogy ő nem alábbvaló a vele lakó magyaroknál s ha a magyar érez az ő nemzetével, ilyen a román is és ezt külsőleg is ki akarja mutatni.”

Ezt mi így értjük: Két ország van itt: egyik a magyar állam, a másik a régi Erdély; nem kell unió; Erdélynek és Romániának ugyanazon színei vannak, ez az igazi unió; de rágalmozó az, a ki ezt oda magyarázza, hogy ők a magyar államban akarnak államot képezni. No, ilyen bolonddal még senki sem rágalmozta őket, a dühös román nationalistákat.

Hanem szebb annál még az, hogy a „Gazeta” maga beismeri, hogy Tisza 10 éves miniszterelnöksége alatt békén hordhatták a romániai színeket, s most előáll, hogy 18 évi magyar üldözés vitte őket oda, hogy a kék-veres-sárga színeket felkapják.

Az is baj, hogy nem tudunk más szót kapni a magyar szótárban ennek a czárának elnevezésére mint ezt: „Magyarország” s nem fér a fejünkbe, hogy most ezer év után kereszteljük el valahogy olyanformán, hogy az állam polyglottsága — (soknyelvűsége) — ki legyen fejezve, így pl. Polynesia vagy Polyglottia. — Hát aztán mi haszna lenne ebben a „Gazeta”-nak? Az, hogy a kék-veres-sárga lobogó egyenjogú fogna lenni a veres-fehér-zöld lobogóval, más szóval lenne itt Románia is, Ungaria is, Saxonia is. Hát még? — Miután csak nem régen tanultam egy vizsgán, hogy Magyarország lakói a magyarokon és cigányokon kívül mind európaiak, csak a cigányok és a magyarok ázsiaiak, tehát lenne — s van

is már kicsiben itt Brassóban — Czingaria is. Lám, hova vezet a vak nácionalizmus! Csak a cigány és a magyar ázsiai, a többi mind európai... El kell ismernem, hogy ezt az egyet nem a „Gazeta”-tól tanultam.

Töle meg azt tanuljuk, hogy a Deák-párti kormány kardinális politikai jogait semmisítette meg a nációnak, de a kék-veres-sárga színeik miatt nem fáj a feje; de minek is fáj volna? Elégé fáj a „Gazeta”-é. Már hogyan ne fájna, midőn látja, hogy: „A folytonosan erősödő — miért is hogy nem gyengülő — magyarság napról-napra vakmerőbb és erőszakosb lett, most már lehetetlenné akarja tenni, hogy visszaszerezze a románság az ő elvett politikai jogait” azaz: az államot az államban.

„Ebben magaslik a modern tulzók programja.” — A romániai színek ellen indított hadjárat arra való, hogy nem akarnak ebben az államban román nemzetiséget türni. Ez a románság teljes kiirtására irányzott hadjárat kezdete. Idegenek a román színek, mert idegeneknek tekintetnek azok is ősi hazájukban, a kik azokat hordják. Megérjük, hogy eltiltják a román viseletet, megégetésre ítélik s román házakat, melyek a kék-veres-sárga eretnek színeket megőrzendik.

A „Gaz.” reményli, hogy a belügyminiszter szüntetni fogja a színek üldözését illetőleg hivatalnokainak buzgóságát. Legyen bármiként, a „Gaz.” tiltakozik azon „arczátlan” vádak ellen, hogy a románok ebben az államban idegen jelvényeket használtak volna, mert be van még magyarok által is igazolva, hogy ők Erdély ősi színeit hordják, azaz: az uniót tagadják, s hogy ezt a kormány nem türi, ez Magyarország homlokán ragyogó hajnalszín. Oh, dehogy csillag: szennymarad, — már t. i. a „Gaz.” előtt. E bine si așa!

Czenkalji.

A kolera Fiumében.

(Saját tudósítónktól.)

Fiume, 1886. július 18.

A kolera terjedését az ország belseje felé sajnos, nem lehetett meggátolni, dacára a foganatosított nagymérvű elővigyázatos intézkedéseknek. Ma Zágrából és Grázból érkeztek jelek előfordult koleraesetről. A podestához érkezett táviratok szerint Zágrábban Sporer Péter és Kcevié Rajos kolerába estek. Grázból azt táviratozzák, hogy a Triesztből ide érkezett utasok között ma reggelig 5 kolera-eset fordult elő. A gráci hatóságok erősen titkolják az eseteket. Pedig ez inkább árt, mint használ, mert Grácba eddig 2500 ember menekült a kolera elől s vendéglők és magánházak zsufolva vannak idegenekkel.

Holnap délelőtt a fiumei nagy templomban nagy mise lesz a kolerában elhunytak lelki üdvéért, mely alkalommal nagy körmenetben vonulnak végig az ajtatoskodók Fiume utcáin. A misét Vito Modest főtisztelendő szolgáltatta, a ki 1855-ben maga is kolera-beteg volt, de szerencsésen megmenekült a haláltól.

A Via del-Pino lakosai között ma több kolera-eset fordult elő. Általános a panasz, hogy e különben csinos ut házaiban a köztisztasági viszonyok a legkezelebbesebbek. A víz általában élvezhetetlen s ez az oka a szomorú betegedési eseteknek.

Meghaltak ma délután 4 óráig:

Basié Dujn, Jellasi ezredbeli katona, a kit

tegnap szállítottak át a katonai kórházból a brakkba, ma reggel meghalt.

Kreincevic Katalin varróné, Viadel Pinón levő lakásán ma délelőtt 10 órakor meghalt.

Otmarié Jozefa, Otmarié György fiumei polgár 40 éves neje ma beteg lett s még a nap folyamán meghalt rövid kinődés után.

Doreié Mátyás gépgyári munkás neje szül. Valie Mária ma reggel a Ciotta házban a kolera symptomái között megbetegedett. Félóra mulva pedig Jozefa nevű 9 éves leánykája kapta meg a kolerát. Az asszony 1/2 óra mulva meghalt, a leánya pedig élet és halál között beteg.

Ujabbán a via del Pinó 12 száma alatt Klum Mátyás torpedógyári gépész 42 éves neje, Mária je-jentegetett kolera betegnek. Lakásán ápolják.

A via del Pino 776. szám alatt ma reggel Bacsie Antal földmives, Jozsefa nevű 42 éves neje esett kolerába. A szűk viszonyok között élő család ellenszegült az orvosok azon kívánságának, hogy a beteget a kolera kórházba szállítsák s ennek folytán a súlyos állapotban levő nőt lakásán ápolják.

Utolsó eset ma Valuschnig János 34 éves tengerészkapitány megbetegedése. A szerencsétlen már tegnap a hajón is rosszul érezte magát. Mikor e sorokat írom, a kapitány Culotti házban levő lakásán a halállal küzdök és aligha éri meg a reggelt.

Éppen zárni akarom soraimat, mikor azt a hírt veszem, hogy Hirsch Mátyás tehetős polgár 14 éves fia Nándor a via del Pino 4. száma alatt megbetegedett. A fiut lakásán ápolják.

Általában azt tapasztalják, hogy a lakosság a kórházba szállítástól idegenkedik. Pedig a kórházban rendkívül meg van könnyítve úgy a betegek helyzete mint különösen az orvosoké, miután mind az orvosok, mind pedig a szükséges segédeszközök rendelkezésre állanak.

A „Mária” nevű gráci apáca-kolostor 7 tagja jelenleg Fiumében tartózkodik s részint a kórházakban, részint magánlakásokon működnek igazi önfeláldozással.

Az egészségügyi bizottság Ciotta polgármester elnöke alatt épen most tart ülést. Jelen van dr. Oláh Gyula, a belügyminiszter küldötte is.

Küküllőmegyék rovata.

Nyilvános köszönet a segessvári ev. ref. templom és papilak javára befolyt kegyes adományokért.

(Ötödik közlemény.)

A segessvári ev. ref. templom és papilak javára a következő adományok folytak be hozzám, mint az egyházközség pénztárnokához:

Az 1606. számu iven Székely-Udvarhelyről: Molnár Károly, dr. Mezei Ödön, egy görög egyesült, Kovács Mózes 1—1 frt. Molnár Károlyné 70 kr; egy katholikus, Réberger, dr. Solymosi, Rucsinszky, Hann Károly 50—50 kr. Koncz Aurél, Lukács, Ferenczi János 20—20 kr. — Az 1728. sz. iven: A földesi ev. ref. egyház 2 frt. — A 440. sz. iven Deésről: Szervady Adolf, egy magyar kath., Tüzes Karácson, Jancsó Mihály 1—1 frt; deési kisegítő takarékszövetkezet 1 frt 50 kr; Nagy Benedek, Turbucz Ferencz 50—50 kr. Biró Antal 30 kr; két magyar kath. 40 kr. — Az 1876. sz. iven Egerből: Beöthy Lajos 2 frt. — 1957. sz. iven Tornalljáról: Borsodi József 1 frt. — A 292. sz. iven Maros-Bogáthról: Tokai János

tásomra. Ekkor egyszerre felém fordult s mintha csak eltalálta volna szándékomat, barátságosan szólt hozzám:

— Maradjon még egy keveset velem! Engem nem keres meg soha senki, csak ön jön el néha, s nekem kimondhatatlan örömet szerez, midőn meglátogat!

Valami olyasfélét hebegtem, hogy boldognak érezem magam, ha nem vagyok terhére.

Beszélgetni kezdtünk.

Lassankint belemegedtünk mindketten. Én ifju lelkem reményeiről és vágyairól beszéltem, elmondtam neki, hogy mint éltünk mi csendes otthonunkban, sokáig, zavartalanul boldogan; s mikor elmeséltem gyermeknapjainak vigjátékait, egyszer csak azt vettem észre, hogy ránczos arcán két könnyesepp gördült alá.

Nagy kék keszkenőjével megtörölte szeméit s aztán sokáig járt szótlannal fel s alá a szobában.

Én kinéztem az ablakon. Koromsötét estére vált az idő. Az egyes ablakok homályos körvonalaít is alig tudtam felfedezni.

Egyszerre valami, szomorú, ábrándos dal hangja üté meg fületem.

Az öreg tanító hegedülni kezdett.

A dalt, mit ő játszott, nem irta meg soha senki, csak olyan önkénytelen dobbanása volt a művészi lelkének, mely a dal szíve-erővel keresett. He-

gedüjéből előbb csendes merengő dalt csaltak ki művészi ujjai, hasonlót a dajka édes, altató dalához, melyet a bölcsőt ringatva énekel el; majd lázas szenvedélyes hangok szállottak felém s nekem úgy tetszett, hogy ifju lelke örömeinek és fájdalomának volt visszhangja az.

A mint hegedült, egyszer csak beszélni kezdett. Én meghatva hallgattam e különös melodrámat.

... Régen... — így kezdé beszédét — egy kis fiu játszott örömtelt mosolylyal a kerti fák alatt. Kis nővérével játszadozott. Csak ketten voltak! Apjuk és anyjuk régen elhalt s a két árvagyermeket csak egymás iránti szeretetük élteté. Midőn az odadobott alamizna kenyeret fogyaszták el, még akkor is mosoly ült arcukon: megosztották egymással a falatot s a hullatott könnyek keservét elfojtá az együttlét boldog öröme. A fiunak egy vándorezrigány odaajándékozta hegedüjét. Ez a két kincse volt az árva fiunak: egy kopott hegedü és egy kis szőke leány. Egyik kezén a kis leányt vezette, a másikon a drága kincset vive. Kiment az erdőre, a hol a madarak énekeltek. Ezekről tanult meg játszani. Azután nem is csinált egyebet csak játszott a hegedün, ez volt vigasztalója, ha lelke, szíve fájt, ez bátorítá az élet küzdelmein. Hányszor festette ki ragyogó lelke szép színekké a jövő képét! Majd megtanul ő is papírról játszani. — „Gyűjt sok pénzt, a min veszem egy kis házikót a

domboldalon, a patak mellett s ott fognak együtt lakni, kis nővéremmel. — Milyen boldog is lesz az az élet!

— Egyszer aztán egyedül ment ki az erdőre, mert a kis szőke leánya olyan édesdeden pihent a zizegő szalmán, hogy nem merte felköltöteni. A kis leány aludt soká... nagyon soká, — nem is ébredt fel többé sohasem.

Akadnak jó emberek, a kik eltemették. A sirt ott ásták meg a domboldalon... a patak mellett.

Az árva fiu egyedül maradt. Csak a hegedüjének panasolta el, hogy fáj a szíve.

— Sok év futott le. Jobb idők jövének. A fiu művészi pályára lépett. Játszott éjjel, játszott nappal képezte magát lankadatlan szorgalommal s a világtól eddig megtagadott, eltapodott ifju lelkében megszólalt a dicsvágy szözata. Hadd kapja fel a hirnevét, hadd vigye el kelettől nyugatig; hadd legyen az árva fiunak anyja ezentul a nagy világ!

— Szegény bohó! Nem tudta, hogy a nagy világ mostoha anya csak! Egy ideig keresték — szerették; de becsvágyát ez nem elégítette ki, azt akarta, hogy ismerje és tisztelje nevét az egész világ; s a mit megtagadott eddig a szűkkeblű sors, adjon fényt, dicsőséget, szerelmet neki.

S a sors bőkezű volt iránta, szerzett fényt dicsőséget s adott lelkének édes, boldog szerelmet.

Rövid ideig tartott a boldog álom!

1 frt; Kecskeméti Samu 1 frt 50 kr; Vizi Farkasné, Fosztó László, Pásztor Sándor, dr. Vajda Dániel, Keresztes Lajos, Bora Samu, Boér Dénes 50—50 kr; Boér Miklós, László János, Fosztó Géza, Dohi Sándor, Iszekutz Lajos, Leopold Salamon, Zipzer József, Schwarz Adolf 20—20 kr; Sinkai János 40 kr, Orbán József, Jánky Lajos, Móricz Mihály 10—10 kr; Poldi János 30 kr. — Az 1035. sz. iven Csökörlől: az ev. ref. egyház 1 frt; Nagy Sándor lelkész 35 kr; Nagy Lajos 15 kr. — A 164. sz. iven: a zilahi ev. ref. egyházközség egyes tagjaitól 10 frt 44 kr. — Az 1090. sz. iven Komáromból: Pogrányi József 1 frt. — A 720. számú iven: idősb. br. Vay Miklós főgondnok 10 forint; Kun Bertalan püspök 5 forint. — Az 1936. sz. iven Aradról: Hegedüs László, Boros Benő 2—2 frt. Szél Ákos 1 frt, Purgly János 5 frt. — A 314. sz. iven N.-Szebenből: Kis Károly 1 frt. — A 320. sz. iven: Vermes Imre tanár 1 frt 50 kr; Nagy József lelkész 1 frt. — A 697. sz. iven Szadáról: Román Ferencz 1 frt. — Az 1793. sz. iven: Bodrogi István pozsonyi törvényszéki elnök 1 frt. — Az 1810. sz. iven Debreczenből: Szögyény István, Nagy Károly, Mészáros József, Tobi István, Ujhely András, Konrád Samu, Lengyel Imre 1—1 frt. — A 2017. sz. iven Brassóból: Első erdélyibank 10 frt; Maurer Viktor 5 frt. — Az 1384. sz. iven N.-Kun-Madarasról: az ev. ref. egyház 5 frt; Toth K. 30 kr; Farkas Sándor 50 kr; Harcsár 30 kr; Valaki 20 kr. Az 1176. sz. iven Aszalafői ev. ref. egyházközség egyes tagjaitól 4 frt 47 kr. — A 195. sz. iven: A keserői ref. egyház 1 frt. — A 389. sz. iven Kis-Almásról: Böjte Miklós 40 kr; Bartha Ámália 20 kr; Kis Mózes, özv. Horváth Sándorné 50—50 kr. — A 464. sz. iven: A Marosvásárhelyi ref. egyház 5 frt. — A 167. sz. iven: A varsolci ev. ref. egyháztanács 1 frt. Az 1249. sz. iven: A csurgói ev. ref. egyházközség egyes tagjaitól 3 frt 68 kr. — A 893. sz. iven Szegszárdról: Varasdy Lajos 50 kr; Varasdy Gabriella 50 kr. — Az 1506. sz. iven: M.-Kályáról özv. Mohai Károlyné 2 frt. — A 760. sz. iven Siklósról: Kossa Desző 1 frt. — Az 1816. sz. iven Budapestről: Csánady György 2 frt; Sárvári Gyula 1 frt. Keszler Dániel Segesvárról 4 frt 80 kr. — Az 1215. sz. iven: a bönnyei ev. ref. egyház 1 frt.

Összesen 129 frt. 94 kr.

A négy első közlemény összege 500 frt. 57 kr.

Eddig befolyt egész összeg . . . 630 frt. 51 kr.

Fogadják a kegyes adakozók és gyűjtők az egyház község nevében mondott hálás köszönetemet. Segesvár, 1886. július 17-én.

Szilágyi Márton,
egyházközségi pénztárnok.

Irodalom.

— Ráth Mór. —

Ismét Ráth Mór dominálja a könyvpiacot. Vetterán kiadónk nem engedi át a dicsőség pálmáját senkinek, megtartja ő azt mindvégig. Most is egy egész halmaz kiadványa jelent meg a könyvpiacra. Nevezetesen megjelentek nála:

„Shakspeare színművei,” ezen remek királykiadásu műből ismét két füzet, a 4. s 5., hagyta el a sajtót. A magyar könyvpiacra ezen jelent meg mű oly pazar fényre kiállítva, mint ez, mely az eredeti angol illusztrációkkal van ellátva s daczára remek kiadásának, aránylag feltűnő olcsó. Egy-egy füzet csak 40 kr.

Elfeledte a leány, a kit e földön mindenénél jobban szeretett; — feledte a világ, melyet anyjával fogadott.

Mit tehet arról, ha ő nem tudott feledni! Ha egyre őrte ezt a felhőt, mely előle mind messzebbre távozott.

Sok olyan virág van, mely lassan nyílik s gyorsan hervad el. Előbb elveszti illatát, aztán elhullatja leveleit, melyek anyai szeretettel vették körül.

Ha virág ez élet, illata: szerelem, — levele: szeretet.

Lehull, elhervad mindakettő . . .

Az öreg zenetanító elvégezte történetét!

Mezey Emil.

Apróságok.

A klubban.

- Gróf ur elutazik s szabad tudni, hova?
- Monakóba megyek.
- S meddig szándékozik ott maradni?
- Összintén mondva, magam sem tudom. Mindenesetre körülbelül . . . tízezer forintig maradok ott.

Talányos.

— De kedves asszonyom, az ön gyermekei olyan arckifejezéssel járnak, mint ha . . .

— Elöttem is talányos, mert naponta ütöm őket, hogy vigabbak legyenek.

A harmadik füzetben kezdődik „Antonius és Cleopatra” Szász Károly fordításában.

„Lucrezia Borgia.” Egykorú okiratok és levelezések nyomán írta Gregorovius. A fordítást megkezdte Márkus Miklós, bevégezte Feleki József. Ezen világhírű mű, mely Lucrezia Borgia legendáját alapos kutatások alapján a maga valóságában megvilágosítja és mint olvasmány rendkívül érdekfeszítő, már legközelebb három füzetben teljesen megjelenik. Az első füzet szép kiállítással 80 kr. A fordítás kitűnő.

„Dimitri Rudin. Pudin és Baburin. Helena.” Írta Turgenjev Iván. Egy díszes kötet, vagy 4—5 füzet. — Turgenjev Szergejevics Iván, a világirodalom egyik büszkesége, a XIX. század legkiválóbb szellemei közé tartozott. Regényeiben és elbeszéléseiben nem ködfátyolképeket mutogat, hanem az életet mutatja a maga valóságában. Azért mindazok valóságos élvezettel olvassák műveit ismét és ismét, kiknek antipathikus a modern, többnyire egy-két frivol témával bajlódó franczia, a szenzációs angol és a böleselkedő unalmas német szépirodalom. Erős meggyőződés, hogy a divatos regények legnagyobb részét 20—30 év alatt a feledékenység hullámai borítják el, míg Turgenjev művei az elévületlen nagy alkotások mellett fogják méltó helyüket megtartani.

Ráth Mór érdeme, hogy e világhírű író a magyar közönséggel megismerteti. Dimitru Rudin első s második füzeté már megjelent, egyenként 60—60 kr. cszkely árral.

Báró Eötvös József összes munkáiból most jelenik meg a *Karthausi*. Kilenczedik kiadása ez ama világraszóló műnek, mely Eötvöst nagygyá tette. Szükséges-e erről bővebben írni? Van-e művelt magyar ember, a ki ezt ne ismerné? — De ne legyen olyan sem, a ki ezt nem bírja. A csinosan kiállított első füzet ára 40 kr.

„Életemből.” Igaz történetek. Örök emlékek. Humor. Utleírás. Írta Jókai Mór. 1—3. füzet a 40 kr. — Koszorus költőnk a maga remek irányával s páratlan humorjával adja vissza emlékeit, melyek nagyrészt ifjabb korában játszanak. Minden egyes füzet egész halmazát tartalmazza az önálló kisebb-nagyobb, humorosan írt történeteknek. Kétségtelen, hogy ezek úgy fognak elkelní, hogy csakhamar második és harmadik kiadás fog kelleni. Jókait ily jutányos árban megkaphatni s még sem venni, egyenlő volna a legnagyobb élő magyar írónak kitagadásával.

Ezeket kívül Ráth Károly a legújabb törvényeket is kiadta külön-külön kiadásban, ellátva elismert szaktekintélyek jegyzeteivel, utasításaival és magyarázataival.

Nevezetesen: *A törvényhatóságokról* (ára 50 kr.) *A községekről* (ára 60 kr.); *a tisztviselők feyelemi eljárásáról* (ára 20 kr.), melyek külön német kiadásban is megjelennek; áruk összevéve 1 frt 50 kr. Végül megjelent a *népfélkelésről* szóló törvény hasonló jegyzetekkel, ára 20 kr.

Ezek után kell-e még bővebben s melegebben ajánlani Ráth Mór? A ki nem tudná, annak megjegyezzük, hogy könyvkereskedése: Budapest, Haas palota cím alatt van.

Kérelem a hazai közönséghez!

A romániai vámháború által sújtott erdélyi s különösen a brassói ipar feleségelése tárgyában alulírott egyesület megtett minden tőle telhetőt.

Legújabbban is mintákat küldött szét valamennyi főispánnak a megyei szállítások kieszközlése tárgyában, valamennyi bányagazgatóságnak s egyeseknek is.

Az érdeklődés, melyet hazánk n. é. közönsége komolyan veszélyeztetett iparunk iránt tanusít, általános. Naponként érkeznek kérdezősködések és kéretnék minták.

A „Brassói kereskedelmi és iparegyesület” (Kronstädter Handels- und Industrieverein) készséggel szolgál felvilágosításokkal, mintákkal és eszközöl a megrendeléseket.

Félreértések kikerülése végett kérjük tisztelettel a n. é. közönséget, szíveskedjék mindennemű ezirányú ügyben a „Brassói kereskedelmi és iparegyesület”-hez, vagy pedig alulírottakhoz fordulni.

Mintákat készséggel küldünk.

Brassóban, 1886. július 15-én.

A „brassói kereskedelmi és iparegyesület” nevében:

König János, papírgyár s gőzmalom tulajd., mint elnök. Szterényi József, a „Brassói” szerkesztője, mint titkár.

Helyi és vidéki hírek.

Nagy hangverseny. Jeleztük volt, hogy operánk néhány kiváló tagja, élükön Odry Lehel, az opera első baritonistájával, ezen világhírű művészszel, városunkba jó s itt hangversenyt fog rendezni. A kitűnő társaság — melyvel együtt-jó a budapesti népszínház

egyik legelső tagja, Solyosi Elek s neje, f. hó 28-án s 29-én fogja itt tartani mmlattató nagy hangversenyét, melynek programjáról annak idején bővebben ismertetjük. Addig is felhívjuk e hangversenyre közönségünk figyelmét, mert ily élvezetben ritkán részesülünk.

Majális. A brassói protestáns nőegylet f. hó 25-én, vasárnap, a Magyarkónél majálist tart. Ez alkalomra meghívók nem adtak ki, miért is az egyesület válaszmánya ez uton hívja meg a t. katonai tisztikart is. Indulás zenekísérettel a Szentlélek-utcza kaputól d. u. 2 órakor. Rossz idő esetén, a majális a reákövetkező héten tartatik.

Iparmozgalom. A brassói kereskedelmi és iparegyesület s a kolozsvári iparegyesület által megindított üdvös mozgalomnak kezd gyakorlati haszna is mutatkozni. Tegnap érkezett városunkba Binder Lajos iparfelügyelő ur kíséretében — kinek nem hálálhatjuk meg eléggé jóakarátát és pártfogását — Kottai János szabómeszter, a ki egyszerre több száz frtnyi posztót vásárolt készpénzen. Kottai ur meg volt lepette a brassói posztógyárosok készítményei felett s megígérte, hogy jövőben innen fedezi szükségleteit. Sok ily szabóembert az országnak s textil iparunk hamar lábra lesz állítva. Hiába, Kolozsvár csak mindenütt előlmeget!

Adakozás. Az erdélyi ágostai hitvallásu evang. magyar gyámintézet részére 20 frtot utalványozott perselyéből a Sándor-utczai Boros féle vendéglőben alig egy hóval ezelőtt alakult magyar ifjak asztaltársasága Mohácsy Lajos elnöklése alatt.

Táncestély. Előpatakon — mint onnan tudatják velünk — f. hó 25-én, vasárnap, a fürdőigazgatóság jótékony célú táncestélyt rendez. Belépti díj személyenként 1 frt.

Magyar fürdők. Előpatakról már a második fürdővendég-névjegyzéket vettük. Ebből is kitűnik, hogy e fürdő, daczára az eddigi kedvezőtlen időnek meglehetősen kedveltségnek örvend. Az eddigi fürdővendégek száma 191.

Gazdasági kiállítás. A szatmármegyei gazdasági egyesület f. évi szeptember hó 26—29. napjain Szatmáron dr. Schlauch Lőrincz szatmári püspök védnöksége alatt gazdasági kiállítást rendez.

A svéd király a magyarokért. Oszkár svéd királynál diszabéd volt, melyre a külföldi vendégek és számos kiállító volt meghíva. Ő felsége felköszöntőjében melegen emlékezett meg Magyarországról s azon óhajának adott kifejezést, hogy Magyarország gyarapodjék és viruljon. A király megszólítással tüntette ki a magyarországi vendégeket, és élénk érdeklődéssel kérdezősködött hazájuk viszonyairól.

Eltűnt sikkasztó. Medgyesről írják, hogy f. hó 14-én d. u. óta Gött Gusztáv, az ottani gazdasági tanintézet gondnoka eltűnt. Ezen tetteinek okát abban lehet megtalálni, hogy többnemű intézeti pénzt sikkasztott el, azonkívül még több magán embernek is tartozik. Gött közhalmi születésű, végezte a medgyesi gazdasági tanintézetet és az előbbi gondnok kilépése után ő nevezte ki azon állásra, mely 610 forintnyi fizetés és szabad szállásból állott.

„Szünidei könyvtár” cím alatt Kürthy Emil a „Magyar Ifjúság” szerkesztője július 1-én új vállalatot indított meg, melynek célja helyes irányu, s a mellett szórakoztató ifjúsági iratokat adni az ifjúság kezébe a mennyiben csak lehetséges, olcsó áron. E füzetkék 4 ivnyi sűrű nyomásu tartalommal kététenként a „Magyar Ifjúság” című lappal együtt vagy külön jelennek meg, s felölelik a történelem, a természettudomány, a gyermekvilág legérdekesebb mozzanatait, szem előtt tartva mindkét nembeli ifjúság gondolkodásának módját s jogos igényeit. Egy-egy füzet ára 20 kr. Előfizetés egész évre (26 füzet) 4 frt; fél-évre (13 füzet) 2 frt; negyedévre (6 füzet) 1 frt. A csinos kiállítású füzetkék a „Pallas”-nyomdából kerülnek ki. Előfizethetni a „Magyar ifjúság” szerkesztőségében, Budapest, kigyó-utca 2. sz., IV. emelet, 20. ajtó.

Ingatlanok bírói árverése. Ó-Tohán község házában 1886. évi július hó 29-én d. e. 9 órakor Botezán Thoma alui Thoma ingatlanra 36 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést a zernesti kir. járásbírósa fogvazatosítja. — Brassóban a telekkönyvi irattár helyiségében 1886. évi július hó 30-án d. e. 9 órakor özv. Morár Györgyné Mária ingatlanai 300 frt. kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést Maager József kir. közjegyző fogvazatosítja. — Höltyővénny község házában 1886. évi július 31-én d. e. 9 órakor Francz Márthának ingatlanai 480 frt. kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést bírósi kiküldött Borsos Zsigmond kir. végrehajtó fogvazatosítja.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. július hó 22-én.

Róman papírpénz a 20 frankos	8.62 vétel	8.64 eladás
ezüstpénz a 20	8.57	8.60
Napoleon d'or (aranypéz)	9.96	9.98
Török lira	11.26	11.28
Arany	5.86	5.88
Orosz papírubel	122.—	122.50

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

mentry Școală - BCU City Napoca.

HIRDETMÉNYEK.

4620.—1886.

Hirdetmény.

(328) 1—3 Szám 183./1886.

A Trieszt és Fiume városokban fellépett ázsiai kolera által hazánkat nem csekélybe veendő veszélyek fenyegetik. Ennélfogva kötelességének tartja a városi kapitányság, hogy ezen betegség városunkban való fellépésének meggátolása céljából a következő egészség-rendőri gátló és óvó intézkedéseket elrendelje.

I.

Minden szállodák-, vendégfogadók- és kocsmákban a pöczegődrök alapos tisztítása eszközözendő; azoknak kiürítése előtt pedig azok az illető háztulajdonos vagy házgondnok által egy 20 liter víz, 1 klgr. vasgálicz és 1 klgr. szénólsavból álló vegyítéssel fertőtlenítenendők; kisebb helyiségekben és magánházakban a fertőtlenítés a fennirt vegyítésnek megfelelő kisebb mennyisége által eszközözendő.

A keresztül nem vitt fertőtlenítés a pöczegődrök tisztítási vállalkozója által minden egyes esetben bejelentendő az alólírt kapitányságnak. — Konyhahulladék és másféle piszok vendéglőkbeni, valamint magánházakban halmozata, a mely a levegő megrontására szolgál, szigorúan meg van tiltva.

A szállodák-, vendégfogadók- és kocsmákban pöczegődröknek kiürítése legalább minden 4—6 hét alatt foganatosítandó. Általában arról is kell gondoskodni, hogy minden nyilvános hely, piac, utca, csatorna (patak), valamint minden nyilvános épületnek és magánháznak árnyékszéke legtisztábban tartassék.

Azon udvarokban, melyekben a húgy csöbrökben meggyűjtetik, félméternyi távolságra gázmész felhintendő a csöbrök körül; a csöbrök pedig minden második napon kiürítendő, ellenkezőleg ezen rendelkezésnek áthágása szigorúan meg fog büntettetni.

II.

Brassóban megjelenő minden utazó, akár vendégfogadóba, akár magánháza szálljon be, épsége felett figyelemmel kísérendő és netalán megbetegedése az alólírt kapitányságnál azonnal bejelentendő.

III.

Csak édelhető élelmi szerek és italok eladása van megengedve; éretlen gyümölcs, rothadásnak nyomait mutató főzelék eladása szigorúan meg van tiltva.

Fennebbi intézkedések szigorú keresztülvitele céljából városunk minden lakosa ezennel komolyan felszólítatik, városunk közönségének közérdekében a fennebbi rendelkezéseknek minden áthágását az alólírt hatóság tudtára hozni.

Kelt Brassóban, 1886. évi július hó 19-én.

A városkapitányság.

Pályázat.

A Brassóban felállítandó „Árnykövetítő irodánál” következő állomások töltendők be:

1. egy irodafőnöki állás évi 1500 forint fizetéssel;
2. egy könyvelői (egyszersmind levelezői) állás évi 800 frt fizetéssel;
3. egy utazói állás, kinek jövedelme megegyezés szerint állapítottatik meg.

Az alkalmazás egyelőre egy évre szól.

Minősítési feltételek az első s második állomásra: kimutatása kitűnő kereskedelmi ismereteknek s üzleti tapasztalatoknak; a három országos nyelv (magyar, német és román) ismerete szóban és írásban. Az utazói állomásra az országos nyelvek ismerete mellett még piaci ismeret s a hazai és keleti igények-

ben való tapasztalat, illetve jártasság.

Egyidejűleg kerestetik egy földszinti helyiség, két szobából álló, melyek közül egyiknek az utcára kell nyílnia.

A fennebbi állomásokra vonatkozó pályázati kérvények és ajánlatok a helyiségre július hó 29-én déli 12 óráig beadandók a bizottság ez idő szerinti alulírt elnökénél.

Brassó, 1886. július 12-én.

(321) 2—3

Dück József.

Az alólírt kézmű- és rövid-áru cég egy jól nevelt és az elemi iskolákat sikerrel végzett gyakornokot vagy tanonczot azonnal elfogad.

SZENT-IVÁNYI SOMA,

(317) 1—3

Brassó, klastrom-utca 564. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-czikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a segessvári kir. járásbíró 2947./1885. számú végzése által nagy-disznói *Fleischer György* javára nagy-buni br. *Szentkereszt Pál* ur ellen 150 frt tőke, ennek 1884. év október hó 15. napjától számítandó 6%-os kamatai és eddig összesen 34 frt 05 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 360 frtra becsült egy 4-éves pej kancza, egy 3-éves sárga paripa, egy 2-éves veresszürke kanczacsikó és egy 3-éves pej paripából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1560./1886. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis *Nagy-Bunon* az alperes udvarán leendő eszközzésére 1886. évi július hó 31-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv.-czikk 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Segessvárt, 1886. július hó 18-án.

Graef János,

(329) 1—1

kir. bírósági végrehajtó.

Szám 6596./1886. alisp.

Hirdetmény.

Brassómege közigazgatási bizottsága az 1886. évi június hó 21-én kelt 344., 406. számú rendeletével a törsvári törvényhatósági út 15—16. kilométer szakaszán lévő 9. számú át-eresz helyreállítását 214 frt; a Tatrang-Zajzoni törvh. út 3—4. klm. 2. sz. hidnál korlátot 130 frt; a 11—12. klm. 6. sz. hidnál javítást 888 frt;

az ó-sánczi törvh. út 2—3. klm. 8. sz. hidnál új építést 286 frt 56 kr; a 4—5. klm. utpartbiztosítást 257 frt 70 kr; a 6—7. klm. a 21. sz. hid új építését 336 frt 04 kr; a 14—15. és 16—17 klm. a 48. és 61. számú át-eresz építését 291 frt 62 kr;

a szentgyörgyi törvh. uton 8. klm. oszlopot 108 frt. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1886. évi július hó 24-ik napjának délelőtti 9 órájára a brassómegei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 9 órájára a nevezett hivatalhoz annyiával inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Ajánlatok csak az egyes utak szerint fogadtatnak el.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Brassó, 1886. július hó 8-án.

(322) 2—3

Roll Gyula,

kir. tanácsos alispán.

Egy tanoncz,

ki megfelelő képzettséggel bir, azonnal felvétetik

Laskai Arpád

divatáru-kereskedésében, Brassóban, főpiacz.

(327) 1—3

Omnibusz Zajzonba!

Van szerencsém tisztelettel jelenteni a n. é. közönségnek, hogy omnibuszjáratot rendeztem be Zajzonba és Brassó között.

Indulás Brassóból: délután 5 órakor.

Indulás Zajzonból: reggel 7 órakor.

Vasárnap kétszer közlekedés s. p. Brassóból Zajzonba: reggel 5 és d. u. 2 órakor és vissza Brassóba este 8 órakor.

Az omnibusz állomáshelye Zajzonban Huditska, Brassóban a Nr. 1. szálloda udvara.

Egy személy ára 50 kr.

(330) 1—1,

Kiváló tisztelettel

Bálint Márton.

Lakások.

Buzsör 559. szám alatt két szép világos szoba, melyekben most egy ügyvédi iroda van elhelyezve, szent-Mihály-napjától fogva, — továbbá 2 szoba s konyha azonnal kiadók.

A lakások külön-külön bejárattal ellátvák.

Bővebb megtudható VASADI JÓZSEF háztulajdonosnál.

(476) 11—

Külfüldött:

- A gróci 1880. évi orsz. kiállításán első díjért.
- A triezzi 1882. évi kiállításán bronz-éremmel.
- A bécsi 1883. é. nemzetk. gyógyszerész. kiállításán ezüst-éremmel.
- A torontál-megyei gazdas. kiállításán 1884-ben ez. díjazottal.
- A budapesti 1886. évi orsz. kiállításán a nagy éremmel haladás- és versenyképességért.

A MOHAI

ÁGNETES

FORRÁS

hazánk egyik legszépségsavdúsabb

SAVANYYUVI ZE

ittani szőlőgátot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmán alapuló bajjaiban. Általában a víz mindazon körökben kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének felfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Királyi udvar
főraktár
Édeskuty L.
szállítónál
Budapest.

Ugyazintán kapható minden gy...

Az 15

palack 1.800,000 palack.